

Norsk kulturliv skal fastholde og utbygge sin viktige funksjon som integrerende faktor i samfunnet. Kulturen er det som binder oss sammen på kryss og tvers, og bidrar derfor til å underbygge våre demokratiske verdier og den samfunnsmodellen som gir rom og trygghet til alle i det store fellesskapet.

Vi har i årtier arbeidet med å demokratisere kunsten og kulturen, å gjøre den tilgjengelig for så mange som mulig. Det skal vi fortsette med. Men vi skal også anerkjenne at dette landet har kulturelle flaggskip som er bygget opp over hundre år, og som er med på å definere hvem vi er som folk og hvilke verdier vi setter høyt.

Viktige kulturinstitusjoner er med på å brande Norge i utlandet og viser en innovativ, fremadskuende og uredde nasjon som tør å gå først og å påta seg rollen som banebrytende – også i et internasjonalt perspektiv.

Vi har et godt øye og øre til unge talenter, som i fremtiden skal kunne konkurrere blant de beste i verden. Norge har produsert, og produserer nettopp nå, noen av verdens beste musikere. Det samme ser vi i andre sektorer av samfunnet – Norge skal bli ledende, og vi har talenter nok – spørsmålet er om vi har investeringsvilje nok. Det må alle bidra til å sikre.

Tiden er vår. Verdens øyne skjeler nysgjerrig mot Skandinavia og vår særskilte samfunnsmodell, mot kunst og kultur som er *scandi-cool*. Men samtidig er kulturlivet urolig for nedskjæringer, det er kamp om ressurser og publikum, samt en samtale som ofte sentreres om alt det vi *ikke* kan. Vi skal snakke om det vi *kan* og *vil* og derved snu samtalen til noe positivt, som alle ønsker å være med på å realisere.

Vi skal kjenne og anerkjenne vår kulturelle arv, og vi skal bevare den ved å fornye den. Samfunnet som helhet kommer til å endre seg radikalt i de kommende tiår. Hvordan verden vil se ut da, vet vi ikke. Vi skal tørre å forholde oss nysgjerrig og utforskende til nye digitale muligheter.

Globalisering og digitalisering fører til sammen til det elskede og fryktede begrep *disruption*. Det gjelder også i kulturlivet: Verden forandrer seg, og selv om vi nekter å forandre oss med den, så skjer det likevel.

I fremtiden skal vi stadig stå på tre økonomiske ben, med stat, kommune og fylke, og gjerne enda flere ben, men våre produkter bør i fremtiden være så innovative og interessante at de tiltrekker internasjonal risikokapital til investering i nye tekniske løsninger og innhold, som vi i Norge ellers aldri ville kunne komme i nærheten av. Det skal ikke erstatte våre kjerneprodukter og den analoge opplevelse, men tilby nye aspekter og utviklingsmuligheter på skuldrene av det fantastiske potensiale vi allerede har.

Noen av oss nyter allerede støtte og investering fra en rekke velstående enkeltindivider i Norge. Vi skal i et fremtidsperspektiv arbeide med å bygge opp en krets av rike enkeltindivider og fond fra hele verden, med særlig nysgjerrighet for det digitale område, som dels sponsorerer og dels investerer (med forventning om utbytte som følge av utviklingen av ny teknologi) i prosjekter – og således tilføres helt nye midler utenfra til norsk kulturliv. Innovasjon Norge skal kjenne sin besøkelsestid og hjelpe de mest ambisiøse aktører på kulturfeltet sådan.

Vi skal arbeide i bredden med å utvikle sammenhengskraften i samfunnet, og kulturen er et vidunderredskap til dette formålet. Samtidig skal vi tørre å si ordet elite og spydspiss og forstå at det helt enestående – enten det gjelder personer eller institusjoner – er med på å vise veien og verden at Norge om 20 år er et inspirerende kraftsentrum.

La oss gjøre det sammen og ikke bare snakke om det.

Anders Beyer
CEO & Artistic Director